

	SYLABUS					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>					
2. Nazwa przedmiotu	Surdologopedia z audiologią					
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. D4.9</i>					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy					
5. Poziom studiów	I					
6. Rok studiów	II					
7. Semestr	VI					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne		
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	15 (2KNO)	
9. Liczba punktów ECTS	3					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Matylda Iwaniec, mgr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)						

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zdobycie przez słuchaczy zaawansowanej wiedzy z zakresu surdologopedii i audiologii: wiedzy na temat przyczyn niedosłuchu i głuchoty, zależności rozwoju mowy od czasu, w którym nastąpiła utrata słuchu itp.
C2	Nabycie przez słuchaczy umiejętności sporządzania wstępnej diagnozy logopedycznej, współpracy z audiologiem i innymi specjalistami, odczytywania wyników podstawowych badań słuchu
C3	Poznanie przez słuchaczy sposobów i metod pracy z dziećmi z ograniczeniami słuchu oraz nabycie umiejętności programowania i prowadzenia terapii logopedycznej
C4	Nabycie umiejętności posługiwania się polskim alfabetem palcowym
C5	Zapoznanie słuchaczy z placówkami oświatowymi i wychowawczymi sprawującymi opiekę nad osobami z ubytkami słuchu oraz z formami pomocy i wsparcia dla nich i ich rodzin

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie:	Odniesienie
		wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	do celów kształcenia (symbol celu)

EU1	Zna w zaawansowanym stopniu terminologię dla mowy wynikające z uszkodzeń słuchu o różnym podłożu i powstałych w różnym czasie; zna strategię postępowania logopedycznego w przypadku terapii mowy dzieci niesłyszących i słabo słyszących; wie, jak diagnozować i prowadzić terapię; zna system edukacji dzieci z ubytkami słuchu; zna podstawy prawne i zasady funkcjonowania różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych	W	C1
EU2	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do podejmowania działań diagnostycznych, profilaktycznych, terapeutycznych i edukacyjnych odpowiadającym potrzebom pacjentów z ubytkami słuchu i ich rodzin	U	C2
EU3	Potrafi projektować plan działań terapeutycznych; wykorzystuje przy tym różne metody pracy z dziećmi z ubytkami słuchu, porozumiewa się z niesłyszącymi m.in. za pomocą alfabetu palcowego	U	C3,C4
EU4	Jest gotów rozwiązywać najczęstsze problemy związane z wykonywaniem zawodu logopedy i terapeuty, zwłaszcza w kontekście pracy z osobami z ubytkami słuchu; ma świadomość skutków określonych zabiegów terapeutycznych, dba o bezpieczeństwo podczas terapii, wykazuje się profesjonalizmem i empatią w postępowaniu z osobami z niepełnosprawnością	KS	C5

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Pojęcia: „niedosłuch”, „głuchota”; przyczyny uszkodzeń (ubytków) słuchu. Wpływ uszkodzenia słuchu na ogólny rozwój dziecka. Metody badania słuchu i wspomagania słyszenia. Wpływ słuchu na rozwój mowy (głuchota prelingwalna, perilingwalna i postlingwalna).	Konwersatorium	EU1, EU2,EU3,EU4
TK2	Alternatywne sposoby porozumiewania się. Różne ujęcia terminu ‘język migowy’, system językowo-migowy a migany. Metody pracy z dziećmi w szkołach dla niesłyszących i otwartych ośrodkach terapeutycznych. Zasady konstruowania programów terapii logopedycznej dla dzieci z niedosłuchem.	Konwersatorium	EU1, EU2,EU3,EU4
TK3	Rola otoczenia (rodzina, szkoła) w terapii dzieci niesłyszących. Psychologiczne aspekty funkcjonowania osób niesłyszących i słabo słyszących. Pomoc i poradnictwo rodzinne. Znaczenie wczesnej interwencji.	Konwersatorium	EU1, EU2,EU3,EU4
TK4	Rozwój dziecka niesłyszącego i słyszącego – podobieństwa i różnice. Klasyfikacje ubytków słuchu – analiza audiogramów. Protezowanie. Ćwiczenia przygotowujące do artykulacji: oddechowe, głosowe, motoryki narządów artykulacyjnych, ćwiczenia słuchowe, ćwiczenia logorytmiczne. Ćwiczenia słownikowe – budowanie słownika czynnego i biernego dziecka głuchego; ćwiczenia odczytywania z ust, ćwiczenia nauki czytania i pisanie	Konwersatorium	EU1, EU2,EU3,EU4

TK5	Alfabet palcowy. Zalety i wady metod migowych. Zapoznanie z problemami uczniów, których będą obserwować. Prezentacja kart mowy dzieci i omówienie dotychczasowej terapii.	Konwersatorium	EU1, EU2,EU3,EU4
-----	---	----------------	------------------

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Czyż A., Plutecka K., 2018, Zarys audiofonologii edukacyjnej, Kraków. Krakowiak K., 2012, Dar języka. Podręcznik metodyki wychowania językowego dzieci i młodzieży z uszkodzeniami narządu słuchu, Lublin. Muzyka E. (red nauk), Surdologopedia. Teoria i praktyka, 2015, Gdańsk (wybrane rozdziały)
Literatura uzupełniająca	Bieńkowska K., (red.) 2012, Od melodii do piosenki. Wykorzystanie elementów kultury i przyrody w podnoszeniu poziomu umiejętności słuchowych i komunikacyjnych dzieci niesłyszących, Krosno-Preszów. Bieńkowska K., 2011, Słucham, mówię, jestem... Program 60 kroków do oceny i terapii dziecka z wadą słuchu, Krosno. Bieńkowska K.I., Zaborniak-Sobczak M., Senderski A., Jurczak P., Terapia centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego - przegląd metod i narzędzi w kontekście wsparcia edukacyjnego uczniów, Niepełnosprawność. Dyskursy Pedagogiki Specjalnej, 2019, nr 36, s. 103-124. Bouvet D., Mowa dziecka. Wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego, przekł. R. Gałkowski, Warszawa. Cieszyńska J., 2000, Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku po niemowlęcym i przedszkolnym, Kraków

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Aktywność na zajęciach
Formujące	Dyskusja podczas zajęć
Podsumowujące	Test

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
--	-------------------------	--

EU1	TK1,TK2,TK3,TK4,TK5	D-Aktywność na zajęciach F- Dyskusja podczas zajęć P- Test
EU2	TK1,TK2,TK3,TK4,TK5	D-Aktywność na zajęciach F- Dyskusja podczas zajęć P- Test
EU3	TK1,TK2,TK3,TK4,TK5	D-Aktywność na zajęciach F- Dyskusja podczas zajęć P- Test
EU4	TK1,TK2,TK3,TK4,TK5	D-Aktywność na zajęciach F- Dyskusja podczas zajęć P- Test

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01, PED_I_W09
EU2	PED_I_U02, PED_I_U07
EU3	PED_I_U03, PED_I_U09
EU4	PED_I_K03, PED_I_K04

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	15
Praca własna studenta, czytanie literatury	30
Przygotowanie do testu	30
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.